

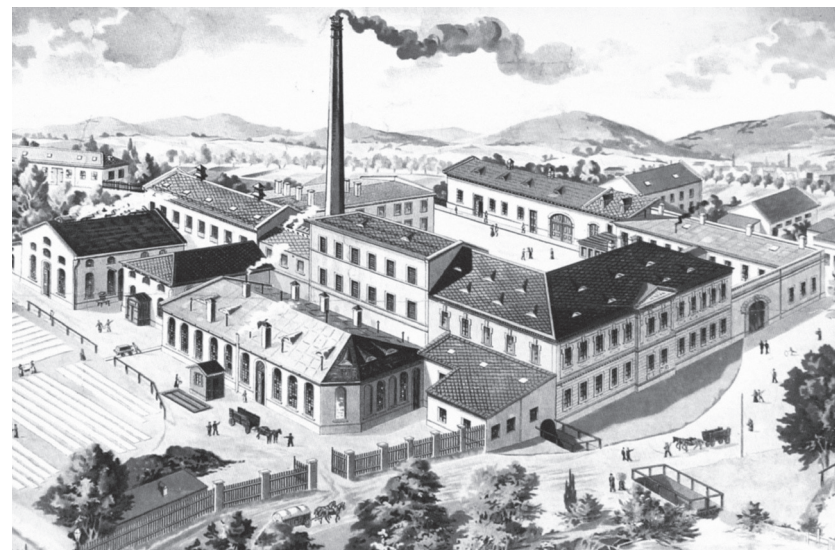
Len & hedvábí

Malý německy mluvící Schönberg se v poslední čtvrtině 19. století stává střediskem vzkvétajícího textilního průmyslu. Domácí tkalci z českého okolí nyní jezdí jako tovární dělníci pracovat do některé z velkých přádelen ve městě. „K Němcům“.

Na začátku dvacátého století zaměstnává podnik velkopřemyslníka Emila Siegla 1300 pracovníků. Smluvně pro něj pracuje 360 domácích tkalců. Firma provozuje závody a obchody ve Vídni, New Yorku a Miláně a dodává elegantní textilie pro vybavení lodní flotily rejdařství Hapag-Lloyd.

Z kdysi ospalého provinčního městečka se stává zlatý důl. V té době se na umělecké mapě císařství objevuje mezinárodně proslulý tenor Leo Slezak, syn místního mlynáře. Dokonce i turisté z hudební metropole Vídne váží hodiny dlouhou cestu vlakem přes Brno a Olomouc, aby mohli zpěváka obdivovat při některém z jeho řídkých vystoupení v rodném městě.

Jiný Šumperák, Eduard Paul baron z Chiari, Slezakův přítel a jeho příležitostný doprovodný klavírista, cestuje po Evropě jako klavírní virtuos. Složí sedm oper v pozdně romantickém stylu. Coby potomek boha-

Obr. 2: Textilní továrna E. Siegla

té šlechtické rodiny s italskými kořeny a spoluvlastník jedné z otcových textilních továren se může tento mnohostranně talentovaný muž celé věnovat hudbě.

Továrník Max Edler Oberleithner, syn šumperského podnikatele a skladatele Karla Oberleithnera a žák symfonika Antona Brucknera, diriguje dva roky divadelní orchestr v Düsseldorfu.

Zástupci tohoto časového období se řadí k pestrému obrazu moravské společnosti konce 19. století. Z jejich pověření vybavují známí vídeňští architekti provinční metropoli výstavnými vilami. Eduard z Chiari a jeho žena Doris obývají velkolepou budovu ve stylu vídeňské neorenesance.

Oberleithneři, Sieglové a Chiariové zároveň ovlivňují každodenní život německého města v podhůří Jeseníků také ve svých četných politických funkcích.